

ikke paa nogen urigtig Maade indblandet Landbygningernes Brandforsikkring under denne Discussion. Forøvrigt maa jeg fremdeles være af den Mening, at det vil være rigtigt at fremme Lovforslaget.

Qvistgaard: Det ærede Medlem ligeoverfor (Madsen) hvtrede, at den Repræsentation, der ifølge Lovforslaget blev valgt af Justitsministeren, ikke skulde være nogen sand Repræsentation for Byerne; men jeg troer slet ikke, at man behøver at nære nogen Frygt i den Retning, thi der staaer jo i Slutningen af Lovudkastet, at den skal kunne forandres igjennem selve Repræsentationen, og det forekommer mig, at naar den i Motiverne antydede Veifølges ved det første Valg, vilde disse Valg blive foretagne paa en meget liberal og hensigtsvarende Maade. Det er derhos ogsaa særdeles ønskeligt, at tage disse første Gang af Justitsministeren efter Indstilling udpegede Mænd med paa Raad om, hvorledes hensigtsmæssige Forandringer bedst kunne tilveiebringes, og det er det Hele, Lovforslaget gaaer ud paa. Jeg tvivler ikke om, at det Første, som den Repræsentation, der første Gang bliver sammenskaldt, vil gjøre, vil være at afgive sin Myn- dighed til en paa en liberal, folkelig og Interessesenterne tiltalende Maade valgt Repræsentation.

Schærning: Dette „liberale“ og „folkelige“ forekommer mig aldeles ikke at ligge for her. Her foreligger et Forslag, der gaaer ud paa af Thinget at forlange en Bemyndigelse for Justitsministeren til at indkalde 19 Medlemmer, som hvoe i Kjøbstæderne, og som have brandsikkert, men dertil behøves ingen Lov, thi det kan Ministeren gjøre, naar han vil. Det ærede Medlem ligeoverfor (Qvistgaard) troer, at det, fornemmelig for, at staffe de fornødne Forandringer tilveie for Kjøbstædernes Brandforsikkringsforhold, vil være nyttigt, at Ministeren raadspørger — Andet kan her ikke være Tale om — visse Mænd, der

hvoe i Kjøbstæderne og have deres Eiendomme asurerede, og det kan gjerne være muligt, men dertil behøves slet ingen Lov. Det, hvorom her er Tale, er et Slags Commission, som Ministeren er berettiget til at nedsætte og at søge Raad hos, naar han vil, samt paa hvad Maade han vil, men først naar han har faaet de Raad, han ikke har troet at kunne undlade at indhente, er Tiden kommen til at iværksætte de Forandringer, som i denne Henseende ere nødvendige. Dersom den sidste Deel af Lovudkastet, saaledes som det foreligger, nemlig den Deel, som skal bemyndige Justitsministeren til i Forbindelse med Repræsentantskabet at vedtage Forandringer i den for Kjøbstadbygninger gjældende Tarif, i dette Øieblik er nødvendig, troer jeg ikke, vi bør gaae ind paa den, thi derved give vi Sagen ud af vor Haand. Vi bør forlange, at denne Tarif første Gang forelægges her, for at vi ligesom ved tidligere Veiligheder kunne vedtage den, og først efterat Sagen er bleven privat, bør vi aflevere den til et Repræsentantskab. Hvadenten vi altsaa tage den første eller den sidste Deel af Loven, troer jeg ikke, det kan være rigtigt at gaae ind paa den. Den første Deel af den er, som sagt, unødvendig, eftersom Justitsministeren efter eget Skjøn kan indkalde Mænd til Raadgivning, og den sidste Deel, der gaaer ud paa at forlange en Bemyndigelse fra Lovgivningens Side til at lade dette nye og os ubekjendte Repræsentantskab forandre Tariffen, bør vi, forsaavidt den er nødvendig, ikke gaae ind paa, idet vi altfor tydelig have seet, at Brandforsikkringsforholdene ligeoverfor de Brandforsikrende ere af en meget eiendommelig Natur. Vi bør derfor vedblive at være Repræsentanter for dem, som ville faae den mindste Indflydelse paa denne Sags Afgjørelse. Efter de Dplysninger, vi have, vide vi, at der er Grader med Hensyn til Assurancens Størrelse, indenfor hvilke der kan asureres meget lavere, og andre Grader, indenfor hvilke der skal betales meget høiere Præmier, og vi bør derfor ikke, før dette Spørgsmaal har forelig-